

BIZANTINSKA GRŠČINA

(bere dr. Jerneja Kavčič)

Joannes Malalas, *Khronographía* 117–119

Ho dè Odysseùs apò tês Sikelías êlthen eis tàs Aiolídas nésous. Kai edexióthē parà toû Aiólou, basiléōs tòn nésōn. Hóstis méllōn teleutân diéneime tàs dýo nésous taís thyugatrasin autoû, kai êsan basilídes tòn dýo nésōn. He dè Kírkē ypêrchen hiéreia Helíou, dotheísa hypò toû idiou patròs ek nepióthen anatrappênai eis tò hieròn en têi nésōi têi legoménēi Aiaíai. Hétis auxetheísa egéneto mystikè mágos. ên dè euprepès pány. Hē dè taútēs adelphè Kalypsó, diaphthonouménē autēi, échthran eíche pròs autèn megálēn, légousa, phēsí, Dià tí arneítai tòn ídion patéra tòn Átlanta kai légei heautèn thygatéra Titânos Hēlíou; kai ephobeíto autèn hē Kírkē, epeidè hē Kalypsó eíche plēthos andrōn gennaíōn en têi idíai autēs nésōi, mépote orgizoménē epélthoi kai kakòs autēi chrésetai. Loipòn hē Kírkē, hōs mè dynaménē tinàs protrépsasthai eis symmachían kai paraphylakèn heautēs, kataskeuásasa dià botánōn tinōn pharmákōn, toùs parióntas, phēsí, xénous edexioûto kai dià potou dóseōs hypotagèn phíltrou deinoû kai paramonês kai léthēs patrídos idías toùs pínontas xénous epoíei syneînai autēi. Kai pántes autēi eis hyperbolèn parémenon eis tèn autèn nêson lethargoûntes tês heautōn patrídos, kai synêge polloús. Mathoûsa dè hē Kírkē tà ploía toû Odysseōs en têi autēs nésōi katantêsai, ekéleuse kai toùs idíous dexiósasthai spoudaíōs tòn Odysseá kai tòn autoû stratòn. Eboúleto gàr échein autòn kai toùs autoû hōs polemikòs eis symmachían heautēs. Ho dè Odysseùs è mónon parélaben en têi autēs nésōi, eíde polloús ándras en têi nésōi apò diaphórōn patrídōn. Epignoús de tinàs ándras ek toû Achaïkoû óntas stratoû, pròs autòn elēlythótas eperótēsen autoùs légōn, Tínos chárin en têi nésōi taútēi oikeíte; Hoi dè eípon autōi hótí Ek toû Achaïkoû hypárchomen stratoû, kai thalattíōn kymátōn bíai prosepelásamen têi nésōi taútēi, kai póma labóntes magikòn hypò tês basilídos Kírkēs, erōti deinōi blethéntes eis autèn taútēn échomen nyn patrída, exeipóntes kai álla tiná.

Joannes Malalas, *Kronika* 117–119

Odisej je s Sicilije prišel na Eolske otoke. Sprejel ga je Eol, kralj na otokih. Ta je pred smrtjo otoke razdelil med svoji hčeri, in zavlada sta onidve. Kirka je bila Heliosova svečenica, oče jo je namreč še kot otroka dal vzgajat v svetišče na otoku, imenovanem Ajaja. Ko je zrasla, pa je postala skrivnostna čarovnica. Bila je zelo lepa. Njena sestra Kalipso, ki ji je zavidala, jo je zelo sovražila in govorila, kot pravijo: »Zakaj se odreka lastnemu očetu Atlantu in pravi, da je hči Titana Helija?« Kirka pa se je bala, na otoku je namreč imela množico odličnih mož, da se ne bi razjezila, jo napadla in ji napravila škodo. Kirka torej, ker ni mogla nikogar prepričati, da bi bil njen zaveznik in jo varoval, je pripravila iz zelišč nekakšne strupe in, kot pravijo, je sprejemala tujce, ki so potovali mimo, ter jih vse, ki so to pili, pripravila, da so se z njo združili, ker so padli pod vpliv silnega napoja, ostali so na otoku in pozabili na lastno domovino. In vsi so ostali dolgo časa pri njej na otoku in pozabili na svoje domovine, na ta način je zapeljevala mnoge. Ko je Kirka izvedela, da so Odisejeve ladje prišle na otok, je ukazala, naj se tudi njih, tako Odiseja kot njegovo vojsko, odlično sprejme. Tudi njega in njegove je namreč hotela imeti ob sebi kot vojake, ki jo bodo branili. Odisej pa, brž ko se je izkrca, je na otoku zagledal mnogo mož iz različnih domovin. Prepoznal je tudi nekaj mož iz grške vojske in ko so prišli k njemu, jih je vprašal: »Zakaj prebivate na otoku?« On pa so mu rekli: »Smo iz grške vojske, morski valovi so nas na silo prignali na ta otok, mi pa smo iz rok kraljice Kirke spili čudežni napoj in se zaljubili, in zdaj je to naša domovina.« Povedali pa so mu tudi še nekaj drugih stvari.

Prevedla Jerneja Kavčič.